

8. Bolstad, R., (2004). The role and potential of ICT in early childhood education: A review of New Zealand and international literature. Wellington: Ministry of Education [in English]

9. Chen, L., & Chen, T.-L., & Lin, C.-J., & Liu, H.-K., (2018). Preschool Teachers' Perception of the Application of Information Communication Technology (ICT) in Taiwan». Sustainability. vol. 11. no. 1. art. 114. URL: https://www.researchgate.net/publication/329929530_Preschool_Teachers%27_Perception_of_the_Application_of_Information_Communication_Technology_ICT_in_Taiwan [in English]

10. Cordovilla, F. A., & Salvatierra, L. C., & Lara, A. C., (2020). Free Software as a Tool for a Quality Education in Latin America. Revista Inclusiones. vol. 7. Especial – Abril/Junio. Pp. 303-318 [in English]

11. Nikolaesku, I., & Budnyk, O., & Bondar, V., & Tepla, O., & Berezovska, L., (2021). Pedagogical Management in Inclusive Process of the Educational Institution. Amazonia Investiga. vol. 10. no 39. Pp. 76-85. <https://doi.org/10.34069/AI/2021.39.03.7> [in English]

12. Dziabenko, O., & Budnyk, O. (2019). Go-Lab Ecosystem: using Online Laboratories in a Primary School, in 11th annual International Conference on Education and New Learning Technologies. Palma de Mallorca, Spain. 1st-3rd of July EDULEARN19 Proceedings. ISBN: 978-84-09-12031-4. URL: <https://iited.org/edulearn/publications>. [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ПАНЧЕНКО Оксана – доктор філософії, старший викладач кафедри дошкільної освіти Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького.

Наукові інтереси: підготовка майбутніх вихователів до формування природничо-дослідницької компетентності дітей дошкільного віку засобами інформаційно-комунікаційних технологій.

СОЛОВЕЙ Юлія – доктор філософії зі спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки, доцент,

доцент кафедри дошкільної та спеціальної освіти Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до роботи з дітьми.

БОНДАР Вікторія – кандидат педагогічних наук, доцент, старший викладач кафедри дошкільної освіти Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького.

Наукові інтереси: підготовка майбутніх вихователів до організації ігрової діяльності в закладах дошкільної освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

PANCHENKO Oksana – Doctor of philosophy, Senior Lecturer at the Department of Preschool Education Bogdan Khmelnytsky National University of Cherkasy.

Scientific interest: criteria and indicators of professional readiness of future educators to the formation of natural-research skills of elderly preschool children by means of information and communication technologies.

SOLOVEI Yuliia – Doctor of philosophy, Associate Professor at the Department of Preschool and Special Education Bogdan Khmelnytsky National University of Cherkasy.

Scientific interests: professional training of future teachers of preschool education institutions to work with children.

BONDAR Viktoria – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Senior Lecturer of the Department of Preschool Education Bogdan Khmelnytsky National University of Cherkasy

Scientific interests: training future educators to organize play activities in preschool educational institutions.

Стаття надійшла до редакції 14.05.2025 р.

Стаття прийнята до друку 24.05.2025 р.

УДК 378.637.016:78

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-219-322-326

НОВОСАДОВ Ярослав –

викладач кафедри музичного та перформативного мистецтва Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6484-9914>

e-mail: novoyaroslav@gmail.com

ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ГОТОВНОСТІ ДО КЕРІВНИЦТВА ОРКЕСТРОВИМ КОЛЕКТИВОМ ЯК АКТУАЛЬНА ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

У статті обґрунтовано актуальність формування у майбутніх бакалаврів музичного мистецтва готовності до керівництва оркестровим колективом. Зазначено, що керівництво оркестровим колективом вимагає від майбутніх бакалаврів музичного мистецтва високого рівня музично-теоретичних знань, диригентських навичок, володіння оркестровим репертуаром, а також сформованих лідерських якостей, комунікативних навичок та вміння організувати творчу діяльність оркестрового колективу. Здійснено аналіз підходів науковців до визначення поняття «готовність», «оркестрове виконавство», ознак музично-інструментального колективу. Визначено, що формування у майбутніх бакалаврів музичного мистецтва готовності до керівництва оркестровим колективом має здійснюватися з урахуванням особливостей міждисциплінарного підходу, який дозволить взаємодіяти між такими галузями як педагогіка, музикознавство. Цілісний підхід до проблеми готовності дає можливість гармонічно поєднати різні аспекти підготовки бакалаврів музичного мистецтва до керівництва оркестровим колективом – від особистісних до професійно орієнтованих. Враховуючи виклики сучасної мистецької освіти, готовність до керівництва оркестровим колективом визначено як особистісне утворення, що формується на основі знань, умінь, навичок, досвіду, цінностей та сприяє ефективній взаємодії в оркестровому колективі. Розкрито зміст цього поняття. Наголошено, що в процесі професійної підготовки майбутніх бакалаврів музичного мистецтва важливе значення займає створення сприятливих умов для усвідомлення ними ролі керівника як організатора музичного процесу. Акцентовано на тому, що вагомим є розуміння поступового та послідовного розвитку окремих елементів, яких можна досягти через інтеграцію теоретичних знань із

практичними вміннями. У висновку зазначено, що важливим є взаємодія теоретичних знань (з інструментознавства, творчості композиторів різних епох, оркестрового репертуару, особливостей жанру та стилю) та практичної діяльності (навичок читання оркестрових партитур, диригування). Результати дослідження можуть бути використані для подальших наукових досліджень у галузі мистецької освіти та вдосконалення професійної підготовки майбутніх бакалаврів музичного мистецтва.

Ключові слова: готовність, оркестровий колектив, майбутні бакалаври музичного мистецтва.

NOVOSADOV Yaroslav –

Teacher of the Department of Music and Performing Arts

Vinnitsia State Pedagogical University named

after Mykhailo Kotsiubynskyi

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6484-9914>

e-mail: novoyaroslav@gmail.com

FORMATION IN FUTURE BACHELORS OF MUSIC ARTS READINESS FOR LEADING AN ORCHESTRA TEAM

The article substantiates the relevance of forming in future bachelors of musical arts readiness to lead an orchestral ensemble. It is noted that leading an orchestral ensemble requires future bachelors of musical arts a high level of music-theoretical knowledge, conducting skills, mastery of the orchestral repertoire, as well as developed leadership qualities, communication skills and the ability to organize the creative activity of a musical ensemble. An analysis of the approaches of scientists to the definition of the concepts of «readiness», «orchestral performance», and the features of a musical and instrumental ensemble is carried out. It is determined that the formation of future bachelors of musical arts readiness to lead an orchestral ensemble should be carried out taking into account the peculiarities of an interdisciplinary approach, which will allow interaction between such fields as pedagogy, psychology, and musicology. A holistic approach to the problem of readiness makes it possible to harmoniously combine various aspects of training bachelors of musical arts to lead an orchestral ensemble, from personal to professionally oriented. Taking into account the challenges of modern art education, readiness to lead an orchestral ensemble is defined as a personal formation that is formed on the basis of knowledge, abilities, skills, experience, values and contributes to effective interaction in an orchestral ensemble. The content and components of this concept are revealed. It is emphasized that in the process of professional training of future bachelors of musical art, the creation of favorable conditions for their awareness of the role of the leader as the organizer of the musical process is of great importance. It is emphasized that it is important to understand the gradual and consistent development of individual elements, which can be achieved through the integration of theoretical knowledge with practical skills. The conclusion states that the interaction of theoretical knowledge (instrument science, the work of composers of different eras, orchestral repertoire, features of the genre and style) and practical activity (skills of reading orchestral scores, conducting) is important. The results of the study can be used for further scientific research in the field of art education and improving the professional training of bachelors of musical art.

Key words: readiness, orchestral collective, future bachelors of musical arts.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Реалії сучасної мистецької освіти зумовлені трансформаційними процесами, що пов'язано з розширенням сфери інформаційних технологій, потребою в оновленні змісту професійної підготовки майбутніх бакалаврів музичного мистецтва. Враховуючи сказане актуалізується проблема формування у майбутніх бакалаврів музичного мистецтва готовності до керівництва оркестровим колективом. Дана готовність є необхідною умовою успішної творчої взаємодії між оркестрантами та керівником, розвитку художнього смаку, самореалізації майбутніх бакалаврів музичного мистецтва. Не зважаючи на актуальність теми дослідження, досі поняття готовності до керівництва оркестровим колективом не отримало чіткого наукового обґрунтування. Його зміст, структура, підходи, принципи, педагогічні умови потребують глибокого дослідження. Таким чином, проблема формування готовності до керівництва оркестровим колективом є важливим напрямом наукових досліджень, що поєднує педагогіку та мистецтвознавство. Її розв'язання сприятиме підвищенню рівня професійної підготовки майбутніх бакалаврів музичного мистецтва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти професійної підготовки майбутніх бакалаврів музичного мистецтва висвітлено у роботах Б. Бриліна, О. Бурської, Т. Грінченко, А. Козир, Н. Мозгальнової, Я. Новосадова, А. Новосадової, О. Олексюк, О. Ребрової, О. Теплової,

В. Фрицюк, О. Щолокової та ін. Особливості керівництва музичним колективом розглянуто у роботах О. Ільченка, С. Коробецької, В. Лабунця, М. Малахової, І. Польської, Т. Пляченко та ін. Дослідження проблеми готовності здійснено Ю. Вербиненко, С. Гончаренко, О. Горбенко, А. Линенко, С. Литвиненко, О. Отич, Т. Ткаченко, Г. Троцько та ін. Разом тим, аналіз наукових джерел дозволяє зробити висновок про недостатнє наукове осмислення, відсутність комплексного підходу до формування у майбутніх бакалаврів музичного мистецтва готовності до керівництва оркестровим колективом.

Метою статті є теоретичне обґрунтування формування у майбутніх бакалаврів музичного мистецтва готовності до керівництва оркестровим колективом.

Виклад основного матеріалу дослідження. Події сьогодення, що стосуються як життя людини в цілому, так і освітньої сфери зокрема актуалізують музичне мистецтво як засіб розвитку національної ідентичності, духовного простору. Ключову роль у цьому відіграє оркестрове мистецтво. Початок ХХІ століття вивів оркестрове виконавство на абсолютно новий рівень, зробивши його доступним не лише для професійних музикантів, а й для аматорів. Значну роль у цьому процесі займає популяризація оркестрового мистецтва в масовій культурі. Наприклад, оркестрова музика саундтреків для фільмів, поєднання популярних виконавців з аранжуванням для оркестрових колективів. Завдяки цим факторам

зростає попит на кваліфікованих керівників оркестрових колективів. Це вимагає належної професійної підготовки здобувачів спеціальності 025 Музичне мистецтво та формування у них готовності до керівництва оркестровим колективом.

Вивчення готовності педагога до професійної діяльності стало об'єктом наукового дослідження у другій половині ХХ століття. Такі вітчизняні педагоги як Ю. Вербиненко, С. Гончаренко, О. Отич та інші у своїх роботах розглядали різні аспекти поняття «готовності». Зокрема, С. Гончаренко аналізує професійну готовність здобувачів освіти, наголошує, що це інтегративна особистісна якість та передумова ефективності діяльності після здобуття освіти [1]. Досить часто у науковій літературі «готовність» розуміється у контексті діяльності. Наприклад, у словнику з психології пропонується таке визначення: «стан підготовленості, в якому організм налаштований на дію чи реакцію» [9]. У словнику української мови поняття «готовність» як визначається як: «1) стан готового; 2) бажання зробити що-небудь» [5 с. 148]. У сучасних дослідженнях готовність розуміється як інтегральне особистісне утворення (С. Литвиненко), стійке особистісне утворення (А. Линенко, Г. Троцько). У своїх роботах автори зосереджуються не тільки на розумінні готовності як системи знань, умінь, навичок, але й у контексті їх особистісних якостей.

О. Горбенко обґрунтовуючи показники готовності студентів до роботи з оркестрово-ансамблевим колективом виділив наступне: орієнтацію на музично-педагогічну діяльність, оперування психолого-педагогічними та фаховими знаннями в процесі репетиційних занять, усвідомлення специфіки роботи керівника і диригента, вміння вирішувати організаційні і творчі завдання [2]. Аналізуючи поняття готовність майбутнього вчителя музичного мистецтва до професійно-педагогічної діяльності, Т. Ткаченко визначає, що вона є «результатом професійної підготовки та дає підстави свідчити про здатність майбутнього фахівця на високому рівні виконувати свої професійні функції та обов'язки» [8, с. 11].

Узагальнюючи, можна визначити поняття «готовності до керівництва оркестровим колективом» як особистісне утворення, що формується на основі знань, умінь, навичок, досвіду, цінностей та сприяє ефективній взаємодії в оркестровому колективі.

Як зазначають вітчизняні дослідники оркестрове виконавство займає важливу навчальну, просвітницьку роль. Воно допомагає майбутнім бакалаврам музичного мистецтва знайомитись самостійно та знайомити широке коло слухачів з музикою різних композиторів, епох, жанрів, стилів. На думку О. Ільченко, «оркестрове виконавство є одним із найдосконаліших і найефективніших засобів репродукції творів музичного мистецтва». Як зазначає автор, «воно сформувалося під впливом значної кількості історико-еволюційних і соціально-художніх факторів, які відбивають об'єктивний процес поступального розвитку цивілізації, художньої і духовної культури,

формування художнього мислення, удосконалення видів, форм і засобів музичного виконавства» [3, с. 1].

Оркестровий колектив є творчим об'єднанням музикантів, які виконують оркестрові твори під керівництвом диригента. Він складається з різних груп інструментів, що об'єднані для спільної мети – відтворення музичних творів. На переконання Т. Пляченко до ознак оркестрового колективу належить «спільна мета опанування навичок оркестрового та ансамблевого виконання в процесі спільного виконання оркестрових та ансамблевих творів»; спільна діяльність (навчальна, концертно-виконавська), спрямована на досягнення визначеної мети, специфічні та типові характеристики; стилістичні та жанрові характеристики – виконання інструментальної музики певного стилю» [7, с. 30].

Вважаємо, що формування у майбутніх бакалаврів музичного мистецтва готовності до керівництва оркестровим колективом включає музично-теоретичну підготовку майбутніх бакалаврів музичного мистецтва. Зокрема, розуміння ними гармонії, поліфонії, аналізу музичних творів, історичних змін музичного мистецтва. Також важливими є знання жанру та стилю, композиторської творчості. Вони забезпечують інтерпретацію оркестрового твору у відповідності до законів епохи, творчості композитора, виконавських прийомів. Знання жанрової специфіки є ключовим аспектом відтворення оркестром композиції. Зокрема, взаємодія між учасниками оркестру, солістом та оркестром, змістова визначеність твору, визначеність засобів музичної виразності повинна бути проаналізована диригентом та пояснена усім оркестрантам. Важко переоцінити знання майбутніх бакалаврів музичного мистецтва про стиль. Адже, виконання оркестрової композиції фундаментується знаннями виконавської практики історичного часу. Це доповнюється знаннями про творчість композитора. Зокрема, історико-культурний контекст дозволяє прослідкувати ідейну складову композицій автора, типові риси творів, еволюцію його стилю. «Робота над музичною композицією обумовлена специфікою його відтворення, формою, засобами музичної виразності. Виконавець оперує узагальненими образами, користується усталеними процесами, що притаманні відповідній музичній композиції» [6, с. 121].

Ефективним методом формування готовності до керівництва оркестровим колективом є читання оркестрових партитур. Воно допомагає осмислити задум оркестрового твору та відтворити його. Зазначимо, що труднощі читання оркестрових партитур пов'язані із одночасним відтворенням декількох нотних систем, врахуванням артикуляційних особливостей, темпу, динаміки. Практичне значення читання оркестрових партитур для диригента полягає в його орієнтації у нотному матеріалі, практичному осмисленні задуму композитора, детальному знайомстві з кожним інструментом оркестру, умінні «відчувати» звучання акордових комплексів внутрішнім

слухом, основних та контрапунктуючих голосів, простежувати зміни теми.

За нашими переконаннями, важливе значення у формуванні готовності до керівництва оркестровим колективом займає диригентська підготовка. Зокрема, це стосується жестових, мімічних засобів. Техніка диригування є мистецтвом невербальної передачі оркестру змісту музичного твору. Основою жесту диригента є тактування, що передає оркестрантам розмір, долі такту, темп твору. Також диригент показує оркестрантам динамічну градацію оркестрового твору. Зокрема, про це свідчить широта жесту. Акценти, *legato*, *non legato*, *staccato*, *marcato*, якість атаки звуку теж передається технікою диригента. Важливо підкреслити, що схема тактування диригента повинна бути чіткою, а кожний жест диригента зрозумілим. Нерідко диригенти захоплюються художніми траєкторіями жесту, що заворожують глядачів. Однак, це створює труднощі оркестрантам. Окрім чіткості жестів важливим є зоровий контакт між диригентом та кожним оркестрантом. Зоровий контакт допомагає визначити вступ солістів, окремих груп інструментів.

Важливою складовою формування готовності до керівництва оркестровим колективом є вивчення майбутніми бакалаврами музичного мистецтва інструментознавства. Це пояснюється тим, що у процесі вивчення інструментознавства вони знайомляться зі звуковими можливостями інструментів оркестру, діапазоном, транспортом, технічними особливостями. Це важливо, адже, працюючи з оркестром диригент повинен чітко розуміти специфіку музичних інструментів та уникати помилок в інтерпретації оркестрових творів. Зокрема, реально оцінювати можливості відтворення інструментами пасажів, звуків у тих чи інших октавах. Також диригент повинен орієнтуватись в оркестрових групах, тембрових забарвленнях. Адже, існує практика закріплення за інструментами семантичних функцій. Наприклад, флейта – світлі образи, труба – урочисті, переможні, тромбон – могутні. Слід зазначити, що у процесі вивчення інструментознавства доцільно залучати бакалаврів музичного мистецтва до створення симфонічних партитур самостійно.

Вивчення оркестрового репертуару є важливою частиною формування готовності до керівництва оркестровим колективом. Це зумовлено тим, що даний процес передбачає аналітичне знайомство з різножанровими та різностильовими зразками оркестрових композицій. «Оскільки оркестровий репертуар досить різноманітний та охоплює широкий спектр стилів, жанрів та епох, від класичних симфонічних зразків до творів сучасних композиторів, здобувачі мають можливість ознайомитись з особливостями виконання музики різних епох, що включає в себе такі поняття як, артикуляція, штрих, мелізматики, звуковедення» [6, с. 129]. Тому вивчення оркестрових зразків допомагає майбутнім бакалаврам музичного мистецтва засвоїти принципи оркестровки, оркестрові композиторські рішення, засвоїти стилів виконання, навчитись читати

оркестрові партитури. «Здобути теоретичні знання застосовуються практично під час гри на музичному інструменті» [4, с. 69].

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Готовність майбутніх бакалаврів музичного мистецтва до керівництва оркестровим колективом є сукупністю знань, умінь, навичок, особистісних якостей, що необхідні для взаємодії між оркестрантами, їх тембрової синергії, що стає основою відтворення оркестрового твору. Ефективне формування готовності у майбутніх бакалаврів музичного мистецтва до керівництва оркестровим колективом потребує взаємодії теоретичних знань з інструментознавства, жанру та стилю, композиторської творчості, оркестрового репертуару з практикою читання оркестрових партитур, диригування. Таким чином, формування готовності у майбутніх бакалаврів музичного мистецтва до керівництва оркестровим колективом повинна здійснюватись в умовах теоретичної та практичної мистецької підготовки. Перспективи подальших наукових досліджень полягають у розробці структури готовності до керівництва оркестровим колективом.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Гончаренко С. Педагогічні дослідження : методологічні поради молодим науковцям. Вінниця : ДОВ «Вінниця», 2008. 278 с.
2. Горбенко О. Метод художньо-творчих проєктів у формуванні музично-виконавської компетентності майбутнього вчителя музики. 2010. URL: http://ps.stateuniversity.ks.ua/file/issue_56/54.pdf (дата звернення 18.05.2025).
3. Ільченко О. Художні основи аматорського народного-оркестрового виконавства: автореф. дис. ... доктора мистецтвознавства: 17.00.03. Київ. 1996. 21 с.
4. Мозгальова Н., Сушицький М., Новосадова А. Специфіка підготовки вчителів музичного мистецтва і хореографії до жанрово-стильового аналізу. *Науковий часопис НПУ ім. М. Драгоманова*. 2022. Вип. 28. С. 69-75. doi.org/10.31392/UDU-nc.series14.2024.31.01
5. Новий тлумачний словник української мови : у 4 т. Київ : Аконіт, 1999. Том 2. 910 с.
6. Новосадов Я. Темброве інтонування як категорія мистецької освіти. *Мистецтво в культурі сучасності: теорія та практика навчання*. Вип. 3. 2024. С. 121-127. [https://doi.org/10.31652/3041-1017-2024\(3\)-13](https://doi.org/10.31652/3041-1017-2024(3)-13)
7. Плеченко Т. Підготовка майбутнього вчителя музики до роботи з Учнівськими оркестрами та інструментальними ансамблями. Кіровоград: «Імекс-ЛТД», 2010. 428 с.
8. Ткаченко Т. Теоретико-методичні основи формування вокальнозвучкової культури майбутнього вчителя музики у процесі професійної підготовки : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : спец. 13.00.04. Київ, 2010. 43 с.
9. Шагар В. Сучасний тлумачний психологічний словник. URL: https://library.udpu.edu.ua/library_files/427530.pdf (дата звернення 13.05.2025)
10. Mozgalova N., Novosadov Y. THE ROLE OF ORCHESTRA PERFORMANCE IN THE PROCESS OF TRAINING BACHELOR OF MUSIC ARTS. *Baltic Journal of Legal and Social Sciences*. 2024. V. 4. P. 125-132. <https://doi.org/10.30525/2592-8813-2024-4-13>

REFERENCES

1. Honcharenko, S. (2008). Pedagogichni doslidzhenia : metodolohichni porady molodym naukovtsiam [Pedagogical research: methodological advice for young scientists]. Vinnytsia : DOV «Vinnytsia». 278 s. [in Ukrainian]
2. Horbenko, O. (2010). Metod khudozhno-tvorchykh proektiv u formuvanni muzychno-vykonavskoi kompetentnosti maibutnoho vchytelia muzyky [The method of artistic and creative projects in the formation of musical and performing competence of a future music teacher]. URL: http://ps.stateuniversity.ks.ua/file/issue_56/54.pdf (data zvernennia 18.05.2025). [in Ukrainian]
3. Ilchenko, O. (1996). Khudozhni osnovy amatorskoho narodnoho-orkestruvoho vykonavstva [Artistic foundations of amateur folk orchestral performance]: avtoref. dys. ... doktora mystetstvoznavstva: 17.00.03. Kyiv. 1996. 21 s. [in Ukrainian]
4. Mozghalova, N., Sushytskyi, M., Novosadova, A. (2022). Spetsyfika pidhotovky vchyteliv muzychnoho mystetstv i khoreohrafi do zhanrovo-stylovoho analizu [Specifics of training teachers of musical arts and choreography for genre and style analysis]. Naukovi chasopys NPU im. M. Drahomanova. Vyp. 28. S. 69-75. doi.org/10.31392/UDU-nc.series14.2024.31.01 [in Ukrainian]
5. Novyi tlumachnyi slovnyk ukrainskoi movy (1999). [New Explanatory Dictionary of the Ukrainian Language]: u 4 t. Kyiv : Akonit. Top 2. 910 s. [in Ukrainian]
6. Novosadov, Ya. (2024). Tembrove intonuvannia yak katehoriia mystetskoi osvity [Timbre intonation as a category of art education]. Mystetstvo v kulturi suchasnosti: teoriia ta praktyka navchannia. Vyp. 3. S. 121-127. [https://doi.org/10.31652/3041-1017-2024\(3\)-13](https://doi.org/10.31652/3041-1017-2024(3)-13) [in Ukrainian]
7. Pliachenko, T. (2010). Pidhotovka maibutnoho vchytelia muzyky do roboty z Uchnivskymy orkestramy ta instrumentalnymy ansamblamy (2010). [Preparing future music teachers to work with student orchestras and instrumental ensembles]. Kirovohrad: «Imeks-LTD». 428 s. [in Ukrainian]

8. Tkachenko, T. (2010). Teoretyko-metodychni osnovy formuvannia vokalnozvuukovoi kultury maibutnoho vchytelia muzyky u protsesi profesiinoi pidhotovky [Theoretical and methodological foundations of the formation of vocal and sound culture of a future music teacher in the process of professional training]: avtoref. dys. ... d-ra ped. nauk : spets. 13.00.04. Kyiv. 2010. 43 s. [in Ukrainian]

9. Shahaar, V. Suchasnyi tlumachnyi psykholohichnyi slovnyk [Modern explanatory psychological dictionary]. URL: https://library.udpu.edu.ua/library_files/427530.pdf (data zvernennia 13.05.2025). [in Ukrainian]

10. Mozgalova, N., & Novosadov, Y. (2024). THE ROLE OF ORCHESTRA PERFORMANCE IN THE PROCESS OF TRAINING BACHELOR OF MUSIC ARTS. Baltic Journal of Legal and Social Sciences. (4). Pp. 125-132. URL: <https://doi.org/10.30525/2592-8813-2024-4-13> [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

НОВОСАДОВ Ярослав – викладач кафедри музичного та перформативного мистецтва Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Наукові інтереси: формування у майбутніх бакалаврів музичного мистецтва готовності до керівництва оркестровим колективом як актуальна педагогічна проблема.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

NOVOSADOV Yaroslav – Teacher of the Department of Music and Performing Arts Vinnytsia State Pedagogical University named after Mykhailo Kotsiubynskyi.

Scientific interests: formation in future bachelors of music arts readiness for leading an orchestra team.

Стаття надійшла до редакції 16.05.2025 р.

Стаття прийнята до друку 25.05.2025 р.

УДК 316.422

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-219-326-330

ЯКИМОВИЧ Ігор –

аспірант спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки Центральноукраїнського державного університету

імені Володимира Винниченка

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-9861-1008>

e-mail: iyakymovych@cuspu.edu.ua

УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ ТА ОСВІТНИМИ СИСТЕМАМИ: СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасний етап розвитку освіти в Україні, що характеризується триваючими реформами та інтенсивними інноваційними процесами, вимагає суттєвих змін в управлінні цією соціальною сферою. Необхідний не тільки перегляд парадигми управління, а й цілий комплекс заходів щодо підвищення його ефективності та зниження зайвої централізації.

У статті вивчено стан і перспективи управління освітою в Україні. Виявлено негативні тенденції та суперечності в сучасному управлінні освітою та освітніми системами, включно з проблемами розмежування прав, компетенцій і повноважень органів різних рівнів управління. Стан управлінської сфери освіти розглянуто в контексті загальних проблем її модернізації та ключових інноваційних векторів розвитку суспільства. Здійснено детальний розбір парадигмальних засад управління; його системності і збалансованості представлено з позицій повноважень суб'єктів управління та видового розмаїття реалізованих ними функцій. Проаналізовано системогенетичні засади управління, його циклічність, відповідність принципам системного спадкоємства; результативність, еквівалентність, ефективність управління в його соціальному, економічному, педагогічному та організаційному вимірах. Розкрито причин розриву між належним і наявним управлінням системою освіти. Окреслено перспективні напрями вдосконалення цієї галузі (розробка та реалізація програми підготовки нової формації управлінців, нова модель вибудовування управлінської кар'єри у сфері освіти; актуалізація питання про якість управління, реалізацію наукового підходу до оцінки його якості, включно з використанням потенціалу і досягнень кваліметрії управління, експертної, таксономічної, індексної, ймовірно-статистичної та інших її спеціальних розділів; розробка та ухвалення низки нормативних правових, підзаконних актів, що визначають побудову та застосування Національної системи забезпечення якості освіти; застосування механізму імітаційного моделювання в стратегічному управлінні, на етапі опрацювання та ініціації великих (значущих) змін в освіті, освітніх системах; застосування потенціалу функціонального моделювання, методології функціонального моделювання